

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

ภาวะการมีงานทำภายหลังการสิ้นสุดการใช้สิทธิของผู้ประกันตนกรณีว่างงาน

จากสถิติการขึ้นทะเบียนของผู้ประกันตนเพื่อขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานเมื่อเดือนเมษายน 2554 พบว่า มีจำนวนน้อยที่สุดในรอบ 16 เดือนที่ผ่านมา ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการออกจากงานของผู้ประกันตนมีแนวโน้มลดลง อย่างไรก็ตามไม่เป็นที่แน่ชัดว่าผู้ประกันตนที่ออกจากงานได้กลับเข้าสู่ตลาดแรงงานมากน้อยเพียงใด เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ กรมการจัดหางาน โดยกองวิจัยตลาดแรงงาน จึงได้ทำการวิจัยเชิงสำรวจ “ภาวะการมีงานทำภายหลังสิ้นสุดการใช้สิทธิของผู้ประกันตนกรณีว่างงาน” ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบภาวะการมีงานทำ รวมทั้งสาเหตุของการว่างงาน รวมทั้งความต้องการช่วยเหลือจากภาครัฐของผู้ประกันตนดังกล่าว ซึ่งจะเป็นข้อมูลแก่หน่วยงานในสังกัดของกรมการจัดหางาน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้พิจารณาใช้ประโยชน์ตามภารกิจต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในรูปแบบวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน โดยแยกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ถูกเลิกจ้างและกลุ่มที่ลาออกจากงาน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ใช้กรอบตัวอย่างจากฐานข้อมูลระบบสารสนเทศการจัดหางานในประเทศ ของกรมการจัดหางาน เฉพาะผู้ประกันตนที่มีหมายเลขโทรศัพท์สามารถติดต่อได้ โดยศึกษาเฉพาะกลุ่มที่ถูกเลิกจ้างที่ขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนในเดือนกรกฎาคม สิงหาคม และกันยายน 2553 จำนวน 16,328 คน และกลุ่มที่ลาออกจากงานในเดือนตุลาคม พฤศจิกายนและธันวาคม 2553 จำนวน 87,611 คน ทั้งนี้ได้กำหนดขนาดตัวอย่างจากสูตรกำหนดขนาดตัวอย่าง $n = \frac{N k^2 V^2}{k^2 V^2 + N E'^2}$ โดยใช้ช่วงความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 10% ได้ขนาดตัวอย่างกลุ่มผู้ถูกเลิกจ้าง จำนวน 376 คน และกลุ่มผู้ประกันตนที่ลาออกจากงาน จำนวน 383 คน (ในการปฏิบัติงานจริงได้ขนาดตัวอย่างกลุ่มที่ถูกเลิกจ้างจำนวน 418 คน และกลุ่มที่ลาออกจากงาน จำนวน 405 คน) และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบเส้นตรง (Linear Systematic Sampling) และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทางโทรศัพท์ (Telephone Interview) ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

ผลการวิจัยแยกพิจารณาเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ภาพรวมภาวะการมีงานทำภายหลังการสิ้นสุดการใช้สิทธิของผู้ประกันตนกรณีว่างงาน

ส่วนที่ 2 ภาวะการมีงานทำของผู้ประกันตนที่ถูกเลิกจ้างภายหลังสิ้นสุดการใช้สิทธิผู้ประกันตนกรณีว่างงาน

ส่วนที่ 3 ภาวะการมีงานทำของผู้ประกันตนที่ลาออกจากงานภายหลังสิ้นสุดการใช้สิทธิผู้ประกันตนกรณีว่างงาน

ส่วนที่ 1

ภาพรวม

การนำเสนอผลการวิจัยในส่วนที่ 1 เป็นการนำเสนอภาพรวมภาวะการมีงานทำภายหลังการใช้สิทธิของผู้ประกันตนกรณีว่างงาน(เป็นการพิจารณาภาพรวมทั้งหมดโดยไม่แยกกลุ่ม) โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเด็น ดังนี้

1.1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ภาวะการมีงานทำและการว่างงานของกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลา (เดือน) ที่มาขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน

1.4 การต้องการความช่วยเหลือ

โดยแต่ละประเด็นมีรายละเอียด ดังนี้

1. ภาพรวมภาวะการมีงานทำภายหลังการใช้สิทธิของผู้ประกันตนกรณีว่างงาน

1.1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

1) เพศและอายุ

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 823 คน เป็นเพศชายร้อยละ 45.2 และเพศหญิงร้อยละ 54.8 อยู่ในช่วงอายุ 30 – 39 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 20 – 29 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.5 และช่วงอายุ 40-49 ปี ร้อยละ 24.5 ตามลำดับ ปรากฏตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศและอายุ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	372	45.2
หญิง	451	54.8
รวม	823	100
อายุ		
15 – 19 ปี	4	0.5
20 – 24 ปี	55	6.7
25 – 29 ปี	179	21.8
30 – 34 ปี	160	19.4
35 – 39 ปี	159	19.3

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
40 – 49 ปี	202	24.5
50 ปีขึ้นไป	64	7.8
รวม	823	100

2) ระดับการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25.4 รองลงมาคือระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 23.0 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 15.1 ตามลำดับปรากฏตามตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับการศึกษาของผู้ประกันตน

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	189	23.3
ม.3	124	15.1
ม. 6	109	13.2
ปวช.	54	6.6
ปวส.	83	10.1
อนุปริญญา	21	2.6
ปริญญาตรี	209	25.4
อื่น ๆ	34	4.1
รวม	823	100

1.2 ภาวะการมีงานทำและการว่างงานของกลุ่มตัวอย่าง

1) การมีงานทำ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีงานหรืออาชีพใหม่คิดเป็นร้อยละ 62.8 และยังว่างงานคิดเป็นร้อยละ 37.2 โดยกลุ่มที่มีงานหรืออาชีพใหม่เป็นเพศหญิงร้อยละ 52.4 เพศชายร้อยละ 47.6 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 30 – 39 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมาคือ 20 – 29 ปีร้อยละ 28.2 และ 40-49 ปีร้อยละ 21.7 ตามลำดับ ทั้งนี้พบว่าผู้ประกันตนที่มีงานหรืออาชีพใหม่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุดคือร้อยละ 25.3 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษาร้อยละ 21.5 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 15.9 ตามลำดับ (ปรากฏตามตารางที่ 3) และพบว่าส่วนใหญ่ทำงานในภาคบริการคิดเป็น ร้อยละ 66.5 รองลงมาทำงานในภาคอุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 28.3 และภาคเกษตรกรรม คิดเป็น ร้อยละ 5.2 โดยลักษณะงานส่วนใหญ่เหมือนเดิมคิดเป็นร้อยละ 51.3 และไม่เหมือนเดิมคิดเป็นร้อยละ 48.7 ทั้งนี้พบว่าผู้ที่

มีงานหรืออาชีพใหม่มีค่าตอบแทนหรือสวัสดิการเพิ่มขึ้นมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาคือเหมือนเดิมคิดเป็นร้อยละ 34.1 และลดลงคิดเป็นร้อยละ 28.4 ปรากฏตามตารางที่ 4

ตารางที่ 3 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่มีงานหรืออาชีพใหม่

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	246	47.6
หญิง	271	52.4
รวม	306	100
อายุ		
15 – 19 ปี	1	0.2
20 – 24 ปี	28	5.4
25 – 29 ปี	118	22.8
30 – 34 ปี	115	22.2
35 – 39 ปี	111	21.5
40 – 49 ปี	112	21.7
50 ปีขึ้นไป	32	6.2
รวม	517	100
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	111	21.5
มัธยมศึกษาตอนต้น	82	15.9
มัธยมศึกษาตอนปลาย	70	13.5
ปวช.	32	6.2
ปวส.	52	10.1
อนุปริญญา	18	3.5
ปริญญาตรี	131	25.3
อื่น ๆ	21	4.1
รวม	517	100

ตารางที่ 4 ภาวะการมีงานทำของกลุ่มตัวอย่าง

การมีงานทำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การมีงานทำ		
มีงาน/อาชีพใหม่	517	62.8
ว่างงาน	306	37.2
รวม	823	100
ประเภทกิจการของงาน/อาชีพใหม่		
เกษตรกรรม	27	5.2
อุตสาหกรรม	146	28.3
บริการ	344	66.5
รวม	517	100
ลักษณะงาน/อาชีพใหม่		
เหมือนเดิม	265	51.3
ไม่เหมือนเดิม	252	48.7
รวม	517	100
ค่าตอบแทน/สวัสดิการของงาน/อาชีพใหม่		
เหมือนเดิม	176	34.1
เพิ่มขึ้น	194	37.5
ลดลง	147	28.4
รวม	517	100

2) การว่างงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ยังว่างงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 58.8 เพศชายร้อยละ 41.2 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 30 – 39 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.4 รองลงมาคือ 40 – 49 ปีร้อยละ 29.4 และ 20-29 ปีร้อยละ 28.7 ตามลำดับ ทั้งนี้พบว่าผู้ประกันตนที่ยังว่างงานสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี และระดับประถมศึกษามากที่สุดในส่วนที่เท่ากันคือ ร้อยละ 25.5 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 13.7 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 12.7 ตามลำดับ (ปรากฏตามตารางที่ 5) โดยการว่างงานดังกล่าวมีสาเหตุมาจากยังไม่มีการมีงานที่สนใจมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 25.5 รองลงมาคือ อายุมากร้อยละ 19.7 และมีปัญหาสุขภาพร้อยละ 18.1 เป็นต้น ปรากฏตามตารางที่ 6

ตารางที่ 5 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ยังว่างงาน

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	126	41.2
หญิง	180	58.8
รวม	306	100
อายุ		
15 – 19 ปี	3	1.0
20 – 24 ปี	27	8.8
25 – 29 ปี	61	19.9
30 – 34 ปี	45	14.7
35 – 39 ปี	48	15.7
40 – 49 ปี	90	29.4
50 ปีขึ้นไป	32	10.5
รวม	306	100
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	78	25.5
มัธยมศึกษาตอนต้น	42	13.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย	39	12.8
ปวช.	22	7.2
ปวส.	31	10.1
อนุปริญญา	3	1.0
ปริญญาตรี	78	25.5
อื่น ๆ	13	4.2
รวม	306	100

ตารางที่ 6 สาเหตุการว่างงานของกลุ่มตัวอย่าง

n** = 259

สาเหตุการว่างงาน*	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
ไม่มีงานที่ถูกต้อง	66	25.5
อายุมาก	51	19.7
มีปัญหาสุขภาพ	47	18.1
งานไม่ตรงกับวุฒิการศึกษา	38	14.7
ดูแลคนในครอบครัว	28	10.8
ต้องการพักผ่อน	23	8.9
รอฤดูกาล	10	3.9
ศึกษาต่อ	7	2.7
อื่น ๆ	35	13.5

* กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

** กลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามสาเหตุการว่างงานมีจำนวน 259 คน

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลา (เดือน) ที่มาขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน กับภาวะการมีงานทำ

สำหรับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลา (เดือน) ที่กลุ่มตัวอย่างมาขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานกับภาวะการมีงานทำ โดยใช้สถิติทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าเดือนที่มาขึ้นทะเบียนไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะการมีงานทำ ปรากฏตามตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างเดือนและภาวะการมีงานทำ

เดือน	ภาวะการมีงานทำ			χ^2
	มีงาน/อาชีพใหม่	ว่างงาน	รวม	
กรกฎาคม	48	105	153	10.113
สิงหาคม	48	90	138	
กันยายน	47	80	127	
ตุลาคม	56	93	149	
พฤศจิกายน	51	92	143	
ธันวาคม	56	57	113	
	306	517	823	

df = 5 , P > .05

1.4 การต้องการความช่วยเหลือ

สำหรับความต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐแยกพิจารณาเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มที่ยังว่างงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ยังว่างงานส่วนใหญ่ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือในเรื่องงานให้ทำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.3 รองลงมาคือ ต้องการให้สนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพ ร้อยละ 31.0 และต้องการฝึกอบรมอาชีพ ร้อยละ 16.0 ตามลำดับ ปรากฏตามตารางที่ 8

ตารางที่ 8 การต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐของกลุ่มตัวอย่างที่ยังว่างงาน

n** = 213

เรื่องที่ต้องการความช่วยเหลือ*	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
งานให้ทำ	122	57.3
สนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพ	66	31.0
ฝึกอบรมอาชีพ	34	16.0
เพิ่มช่องทางการเผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ตำแหน่งงานว่าง	7	3.3
ช่วยเหลือเรื่องค่าครองชีพ	5	2.3
อื่น ๆ	6	2.8

* กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

** กลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามสาเหตุการว่างงานมีจำนวน 213 คน

2) กลุ่มที่มีงาน/อาชีพใหม่

กลุ่มตัวอย่างที่มีงาน/อาชีพใหม่ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือในเรื่องสนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 40.1 รองลงมาคือ ต้องการให้งานให้ทำร้อยละ 26.7 และต้องการฝึกอบรมอาชีพและช่วยเหลือเรื่องค่าครองชีพในสัดส่วนเท่ากันคือ ร้อยละ 17.8 ตามลำดับ ปรากฏตามตารางที่ 9

ตารางที่ 9 การต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐของกลุ่มตัวอย่างที่มีงาน/อาชีพใหม่

n ** = 202

เรื่องที่ต้องการความช่วยเหลือ*	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
สนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพ	81	40.1
หางานให้ทำ	54	26.7
ฝึกอบรมอาชีพ	36	17.8
ช่วยเหลือเรื่องค่าครองชีพ	36	17.8
ให้ความรู้เรื่องสิทธิประโยชน์ ของผู้ประกันตน	9	4.5
เพิ่มช่องทางการเผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ตำแหน่งงานว่าง	2	1.0
อื่น ๆ	8	4.0

* กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

** กลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามสาเหตุการว่างงานมีจำนวน 202 คน

ส่วนที่ 2

ภาวะการมีงานทำของกลุ่มตัวอย่างที่ “ถูกเลิกจ้าง” ภายหลังสิ้นสุดการใช้สิทธิประกันตนกรณีว่างงาน

การนำเสนอผลการวิจัยในส่วนที่ 2 เป็นการนำเสนอภาวะการมีงานทำของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลิกจ้างภายหลังการใช้สิทธิประกันตนกรณีว่างงาน โดยแบ่งเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

2.1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลิกจ้าง

2.2 ภาวะการมีงานทำและการว่างงาน

2.3 ความต้องการช่วยเหลือ

โดยแต่ละประเด็นมีรายละเอียด ดังนี้

2. ภาวะการมีงานทำของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลิกจ้างภายหลังสิ้นสุดการใช้สิทธิประกันตนกรณีว่างงาน

2.1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลิกจ้าง

1) เพศและอายุ

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 418 คน เป็นเพศชายร้อยละ 47.8 เพศหญิงร้อยละ 52.2 อยู่ในช่วงอายุ 30- 39 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 40 – 49 ปีร้อยละ 38.5 และช่วงอายุ 20 – 29 ปี ร้อยละ 19.9 ตามลำดับ ปรากฏตามตารางที่ 10

ตารางที่ 10 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลิกจ้างจำแนกตามเพศและอายุ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	200	47.8
หญิง	218	52.2
รวม	418	100
อายุ		
15 – 19 ปี	-	-
20 – 24 ปี	14	3.4
25 – 29 ปี	69	16.5
30 – 34 ปี	76	18.2
35 – 39 ปี	85	20.3
40 – 49 ปี	136	32.5
50 ปีขึ้นไป	38	9.1
รวม	418	100

2) ระดับการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 27.7 รองลงมาคือระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 23.0 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 12.7 ตามลำดับปรากฏตามตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลิกจ้าง

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	116	27.7
ม.3	53	12.7
ม. 6	49	11.7
ปวช.	26	6.2
ปวส.	45	10.8
อนุปริญญา	16	3.8
ปริญญาตรี	96	23.0
อื่น ๆ	17	4.1
รวม	418	100

2.2 ภาวะการมีงานทำและการว่างงาน

1) การมีงานทำ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีงานหรืออาชีพใหม่คิดเป็นร้อยละ 65.8 และยังว่างงานคิดเป็นร้อยละ 34.2 โดยกลุ่มที่มีงานหรืออาชีพใหม่เป็นเพศชายร้อยละ 50.9 เพศหญิงร้อยละ 49.1 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 30 – 39 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาคือ 40 – 49 ปีร้อยละ 26.9 และ 20-29 ปีร้อยละ 22.2 ตามลำดับ ทั้งนี้พบว่าผู้ประกันตนที่มีงานหรืออาชีพใหม่สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษา มากที่สุดคือร้อยละ 24.4 รองลงมาคือ ระดับปริญญาตรีร้อยละ 22.9 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลายสัดส่วนเท่ากันคือ ร้อยละ 13.5 ตามลำดับ (ปรากฏตามตารางที่ 12) โดยกลุ่มที่มีงานหรืออาชีพใหม่ส่วนใหญ่ทำงานในภาคบริการคิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาทำงานในภาคอุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 35.6 และภาคเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 4.4 โดยลักษณะงานส่วนใหญ่เหมือนเดิมคิดเป็นร้อยละ 58.5 และไม่เหมือนเดิมคิดเป็นร้อยละ 41.5 ทั้งนี้พบว่าผู้ที่มีการหรืออาชีพใหม่ได้ค่าตอบแทนหรือสวัสดิการเหมือนเดิมมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 40.4 รองลงมาคือ เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 32.4 และลดลงคิดเป็นร้อยละ 27.2 ปรากฏตามตารางที่ 13

ตารางที่ 12 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลิกจ้าง ที่ได้งานหรืออาชีพใหม่

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	140	50.9
หญิง	135	49.1
รวม	275	100
อายุ		
15 – 19 ปี	-	-
20 – 24 ปี	9	3.3
25 – 29 ปี	52	18.9
30 – 34 ปี	56	20.4
35 – 39 ปี	65	23.6
40 – 49 ปี	74	26.9
50 ปีขึ้นไป	19	6.9
รวม	275	100

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	67	24.4
มัธยมศึกษาตอนต้น	37	13.5
มัธยมศึกษาตอนปลาย	37	13.5
ปวช.	14	5.1
ปวส.	31	11.3
อนุปริญญา	14	5.1
ปริญญาตรี	63	22.9
อื่น ๆ	12	4.4
รวม	275	100

ตารางที่ 13 ภาวะการมีงานทำของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกละทิ้ง

การมีงานทำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การมีงานทำ		
มีงาน/อาชีพใหม่	275	65.8
ว่างงาน	143	34.2
รวม	418	100
ประเภทกิจการของงาน/อาชีพใหม่		
เกษตรกรรม	12	4.4
อุตสาหกรรม	98	35.6
บริการ	165	60.0
รวม	275	100
ลักษณะงาน/อาชีพใหม่		
เหมือนเดิม	161	58.5
ไม่เหมือนเดิม	114	41.5
รวม	275	100
ค่าตอบแทน/สวัสดิการของงาน/อาชีพใหม่		
เหมือนเดิม	111	40.4
เพิ่มขึ้น	89	32.4
ลดลง	75	27.3
รวม	275	100

2) การว่างงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ยังว่างงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 58.0 เพศชายร้อยละ 42.0 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 40 – 49 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาคือ 30 – 39 ปีร้อยละ 28.0 และ 20 - 29 ปีร้อยละ 15.4 ตามลำดับ ทั้งนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ยังว่างงานสำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 34.2 รองลงมาคือระดับปริญญาตรีร้อยละ 23.1 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 11.2 ตามลำดับ (ปรากฏตามตารางที่ 14) โดยการว่างงานดังกล่าวมีสาเหตุมาจากอายุมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 27.3 รองลงมาคือ ไม่มีงานที่ถูกต้องร้อยละ 22.7 และมีปัญหาสุขภาพร้อยละ 15.6 เป็นต้น ปรากฏตามตารางที่ 15

ตารางที่ 14 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลิกจ้างและยังว่างงาน

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	60	42.0
หญิง	63	58.0
รวม	143	100
อายุ		
15 – 19 ปี	-	-
20 – 24 ปี	5	3.5
25 – 29 ปี	17	11.9
30 – 34 ปี	20	14.0
35 – 39 ปี	20	14.0
40 – 49 ปี	62	43.3
50 ปีขึ้นไป	19	13.3
รวม	143	100
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	49	34.2
มัธยมศึกษาตอนต้น	16	11.2
มัธยมศึกษาตอนปลาย	12	8.4
ปวช.	12	8.4
ปวส.	14	9.8

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
อนุปริญญา	2	1.4
ปริญญาตรี	33	23.1
อื่น ๆ	5	3.5
รวม	143	100

ตารางที่ 15 สาเหตุการว่างงานของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลิกจ้างและยังว่างงาน

n** = 128

สาเหตุการว่างงาน*	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
อายุมาก	35	27.3
ไม่มีงานที่ถูกต้อง	29	22.7
มีปัญหาสุขภาพ	20	15.6
ต้องการพักผ่อน	14	10.9
ดูแลคนในครอบครัว	13	10.2
งานไม่ตรงกับวุฒิการศึกษา	11	8.6
รอดูตลาด	8	6.3
ศึกษาต่อ	2	1.6
อื่น ๆ	19	14.8

* กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

** กลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามสาเหตุการว่างงานมีจำนวน 128 คน

2.3 การต้องการความช่วยเหลือ

สำหรับความต้องการช่วยเหลือจากภาครัฐแยกพิจารณาเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มที่ยังว่างงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ยังว่างงานส่วนใหญ่ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือในเรื่องงานให้ทำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.9 รองลงมาคือ ต้องการให้สนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพ ร้อยละ 33.7 และต้องการฝึกอบรมอาชีพ ร้อยละ 21.7 ตามลำดับ ปรากฏตามตารางที่ 16

ตารางที่ 16 การต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลิกจ้างและยังว่างงาน

n** = 92

เรื่องที่ต้องการความช่วยเหลือ*	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
หางานให้ทำ	45	48.9
สนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพ	31	33.7
ฝึกอบรมอาชีพ	20	21.7
ช่วยเหลือเรื่องค่าครองชีพ	3	3.3
เพิ่มช่องทางการเผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ตำแหน่งงานว่าง	2	2.2
อื่น ๆ	1	1.1

* กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

** กลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามสาเหตุการว่างงานมีจำนวน 92 คน

2) กลุ่มที่มีงาน/อาชีพใหม่

กลุ่มตัวอย่างที่มีงาน/อาชีพใหม่ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือในเรื่องสนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 46.9 รองลงมาคือ ต้องการให้ช่วยเหลือเรื่องค่าครองชีพอาชีพร้อยละ 25.5 และหางานให้ทำร้อยละ 17.3 ตามลำดับ ปรากฏตามตารางที่ 17

ตารางที่ 17 การต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐของกลุ่มตัวอย่างที่ถูกเลิกจ้างและมีงาน/อาชีพใหม่

n** = 98

เรื่องที่ต้องการความช่วยเหลือ*	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
สนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพ	46	46.9
ช่วยเหลือเรื่องค่าครองชีพ	25	25.5
หางานให้ทำ	17	17.3
ฝึกอบรมอาชีพ	13	13.3
ให้ความรู้เรื่องสิทธิประโยชน์ ของผู้ประกันตน	3	3.1
เพิ่มช่องทางการเผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ตำแหน่งงานว่าง	1	1.0
อื่น ๆ	5	5.1

* กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

** กลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามสาเหตุการว่างงานมีจำนวน 98 คน

ส่วนที่ 3

ภาวะการมีงานทำของกลุ่มตัวอย่างที่ “ลาออกจากงาน” ภายหลังสิ้นสุดการใช้สิทธิประกันตนกรณีว่างงาน

การนำเสนอผลการวิจัยในส่วนที่ 3 เป็นการนำเสนอภาวะการมีงานทำของกลุ่มตัวอย่างที่ลาออกจากงานภายหลังการใช้สิทธิประกันตนกรณีว่างงาน โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

3.1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ลาออกจากงาน

3.2 ภาวะการมีงานทำและการว่างงาน

3.3 ความต้องการช่วยเหลือ

โดยแต่ละประเด็นมีรายละเอียด ดังนี้

3. ภาวะการมีงานทำของกลุ่มตัวอย่างที่ลาออกจากงานภายหลังสิ้นสุดการใช้สิทธิประกันตนกรณีว่างงาน

3.1 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ลาออกจากงาน

1) เพศและอายุ

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 405 คน เป็นเพศชายร้อยละ 42.5 เพศหญิงร้อยละ 57.5 อยู่ในช่วงอายุ 30 – 39 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมาคือ ช่วงอายุ 20 – 29 ปีร้อยละ 37.3 และช่วงอายุ 40 – 49 ปีร้อยละ 16.3 ตามลำดับ ปรากฏตามตารางที่ 18

ตารางที่ 18 สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ลาออกจากงานจำแนกตามเพศและอายุ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	172	42.5
หญิง	233	57.5
รวม	405	100
อายุ		
15 – 19 ปี	4	1.0
20 – 24 ปี	41	10.1
25 – 29 ปี	110	27.2
30 – 34 ปี	84	20.7
35 – 39 ปี	74	18.3
40 – 49 ปี	66	16.3
50 ปีขึ้นไป	26	6.4
รวม	405	100

2) ระดับการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 27.9 รองลงมาคือระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 18.0 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 17.5 ตามลำดับปรากฏตามตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ลาออกจากงาน

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	73	18.1
ม.3	71	17.5
ม. 6	60	14.8
ปวช.	28	6.9
ปวศ.	38	9.4
อนุปริญญา	5	1.2
ปริญญาตรี	113	27.9
อื่น ๆ	17	4.2
รวม	405	100

3.2 ภาวะการมีงานทำและการว่างงาน

1) การมีงานทำ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีงานหรืออาชีพใหม่คิดเป็นร้อยละ 59.8 และยังว่างงานคิดเป็นร้อยละ 40.2 โดยกลุ่มที่มีงานหรืออาชีพใหม่เป็นเพศหญิงร้อยละ 56.2 เพศชายร้อยละ 43.8 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 30 – 39 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.4 รองลงมาคือ 20 – 29 ปีร้อยละ 35.2 และ 40-49 ปีร้อยละ 15.7 ตามลำดับ ทั้งนี้พบว่าผู้ประกันตนที่มีงานหรืออาชีพใหม่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุดคือร้อยละ 28.1 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสัดส่วนใกล้เคียงกัน ร้อยละ 18.2 และ 18.6 ตามลำดับ (ปรากฏตามตารางที่ 20) โดยกลุ่มที่มีงานหรืออาชีพใหม่ส่วนใหญ่ทำงานในภาคบริการคิดเป็นร้อยละ 74.0 รองลงมาทำงานในภาคอุตสาหกรรมคิดเป็นร้อยละ 19.8 และภาคเกษตรกรรม คิดเป็นร้อยละ 6.2 โดยลักษณะงานส่วนใหญ่ไม่เหมือนเดิมคิดเป็นร้อยละ 57.0 และเหมือนเดิมคิดเป็นร้อยละ 43.0 ทั้งนี้พบว่าผู้ที่มีงานหรืออาชีพใหม่มีค่าตอบแทนหรือสวัสดิการเพิ่มขึ้นมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.4 รองลงมาคือ ลดลงคิดเป็นร้อยละ 29.7 และเหมือนเดิมคิดเป็นร้อยละ 26.9 ปรากฏตามตารางที่ 21

ตารางที่ 20 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ลาออกจากงาน ที่ได้งานงานหรืออาชีพใหม่

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	106	43.8
หญิง	136	56.2
รวม	242	100
อายุ		
15 – 19 ปี	1	0.4
20 – 24 ปี	19	7.9
25 – 29 ปี	66	27.3
30 – 34 ปี	59	24.4
35 – 39 ปี	46	19.0
40 – 49 ปี	38	15.7
50 ปีขึ้นไป	13	5.4
รวม	242	100
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	44	18.2
มัธยมศึกษาตอนต้น	45	18.6
มัธยมศึกษาตอนปลาย	33	13.6
ปวช.	18	7.4
ปวส.	21	8.7
อนุปริญญา	4	1.7
ปริญญาตรี	68	28.1
อื่น ๆ	9	3.7
รวม	242	100

ตารางที่ 21 ภาวะการมีงานทำของตัวอย่างที่ลาออกจากงาน

การมีงานทำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การมีงานทำ		
มีงาน/อาชีพใหม่	242	59.8
ว่างงาน	163	40.2
รวม	405	100
ประเภทกิจการของงาน/อาชีพใหม่		
เกษตรกรรม	15	6.2
อุตสาหกรรม	48	19.8
บริการ	179	74.0
รวม	242	100
ลักษณะงาน/อาชีพใหม่		
เหมือนเดิม	104	43.0
ไม่เหมือนเดิม	138	57.0
รวม	242	100
ค่าตอบแทน/สวัสดิการของงาน/อาชีพใหม่		
เหมือนเดิม	65	26.9
เพิ่มขึ้น	105	43.4
ลดลง	72	29.7
รวม	242	100

2) การว่างงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ยังว่างงานส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 59.5 เพศชายร้อยละ 40.5 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 20 – 29 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมาคือ 30 – 39 ปีร้อยละ 32.5 และ 40-49 ปีร้อยละ 17.2 ตามลำดับ ทั้งนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ยังว่างงานสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 27.6 รองลงมาคือระดับประถมศึกษาร้อยละ 17.8 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 16.6 ตามลำดับ (ปรากฏตามตารางที่ 22) โดยการว่างงานดังกล่าวมีสาเหตุมาจากยังไม่มีการจ้างงานที่ถนัดคิดเป็นร้อยละ 28.2 รองลงมาคือ มีปัญหาสุขภาพ และงานไม่ตรงกับวุฒิการศึกษามีสัดส่วนเท่ากันคือร้อยละ 20.6 เป็นต้น ปรากฏตามตารางที่ 23

ตารางที่ 22 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ลาออกจากงานและยังว่างงาน

ลักษณะ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	66	40.5
หญิง	97	59.5
รวม	163	100
อายุ		
15 – 19 ปี	3	1.8
20 – 24 ปี	22	13.5
25 – 29 ปี	44	27.0
30 – 34 ปี	25	15.3
35 – 39 ปี	28	17.2
40 – 49 ปี	28	17.2
50 ปีขึ้นไป	13	8.0
รวม	163	100
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	29	17.8
มัธยมศึกษาตอนต้น	26	16.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย	27	16.6
ปวช.	10	6.1
ปวส.	17	10.4
อนุปริญญา	1	0.6
ปริญญาตรี	45	27.6
อื่น ๆ	8	4.9
รวม	306	100

ตารางที่ 23 สาเหตุการว่างงานของกลุ่มตัวอย่างที่ลาออกจากงานและยังว่างงาน

n ** = 131

สาเหตุการว่างงาน*	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
ไม่มีงานที่ถูกต้องใจ	37	28.2
มีปัญหาสุขภาพ	27	20.6
งานไม่ตรงกับวุฒิการศึกษา	27	20.6
อายุมาก	16	12.2
ดูแลคนในครอบครัว	15	11.5
ต้องการพักผ่อน	9	6.9
ศึกษาต่อ	5	3.8
รอดูตลาด	2	1.5
อื่น ๆ	16	12.2

* กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

** กลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามสาเหตุการว่างงานมีจำนวน 163 คน

3.3 การต้องการความช่วยเหลือ

สำหรับความต้องการช่วยเหลือจากภาครัฐแยกพิจารณาเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1) กลุ่มที่ยังว่างงาน

กลุ่มตัวอย่างที่ยังว่างงานส่วนใหญ่ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือในเรื่องงานให้ทำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.6 รองลงมาคือ ต้องการให้สนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพ ร้อยละ 28.9 และต้องการฝึกอบรมอาชีพ ร้อยละ 11.6 ตามลำดับ ปรากฏตามตารางที่ 24

ตารางที่ 24 การต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐของกลุ่มตัวอย่างที่ลาออกจากงานและยังว่างงาน

n ** = 121

เรื่องที่ต้องการความช่วยเหลือ*	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
งานให้ทำ	77	63.6
สนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพ	35	28.9
ฝึกอบรมอาชีพ	14	11.6
เพิ่มช่องทางการเผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ตำแหน่งงานว่าง	5	4.1
ช่วยเหลือเรื่องค่าครองชีพ	2	1.7
อื่น ๆ	5	4.1

* กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

** กลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามสาเหตุการว่างงานมีจำนวน 121 คน

2) กลุ่มที่มีงาน/อาชีพใหม่

กลุ่มตัวอย่างที่มีงาน/อาชีพใหม่ต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือในเรื่องงานให้ทำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมาคือ ต้องการให้สนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพร้อยละ 33.7 และต้องการฝึกอบรมอาชีพร้อยละ 22.1 ตามลำดับ ปรากฏตามตารางที่ 25

ตารางที่ 25 การต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐของกลุ่มตัวอย่างที่ลาออกจากงาน ที่ได้งาน/อาชีพใหม่

n** = 104

เรื่องที่ต้องการความช่วยเหลือ*	จำนวนผู้ตอบ	คิดเป็นร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง
งานให้ทำ	37	35.6
สนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพ	35	33.7
ฝึกอบรมอาชีพ	23	22.1
ช่วยเหลือเรื่องค่าครองชีพ	11	10.6
ให้ความรู้เรื่องสิทธิประโยชน์ ของผู้ประกันตน	6	5.8
เพิ่มช่องทางการเผยแพร่/ ประชาสัมพันธ์ตำแหน่งงานว่าง	1	1.0
อื่น ๆ	3	2.9

* กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

** กลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามสาเหตุการว่างงานมีจำนวน 104 คน

สรุปผลการศึกษา

1. ภาพรวมภาวะการมีงานทำภายหลังการใช้สิทธิของผู้ประกันตนกรณีว่างงาน

จากผลการวิจัย สรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1.1 ผู้มีงานทำ ร้อยละ 62.8 ผู้ว่างงานร้อยละ 37.2

1.2 ลักษณะของผู้มีงานทำหรือมีอาชีพใหม่

- เพศหญิงร้อยละ 52.4 เพศชายร้อยละ 47.6
- ช่วงอายุ 30 – 39 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.7
- ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุดคือร้อยละ 25.3
- ส่วนใหญ่ทำงานในภาคบริการร้อยละ 66.5
- ลักษณะงาน/อาชีพใหม่ส่วนใหญ่มีลักษณะเหมือนเดิม

1.3 ลักษณะของผู้ว่างงาน

- เพศหญิงร้อยละ 58.8 เพศชายร้อยละ 41.2
- ช่วงอายุ 30 – 39 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.4

- ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีและประถมศึกษาในสัดส่วนเท่ากัน คือ ร้อยละ 25.5

- สาเหตุการว่างงาน คือ ไม่มีงานที่ถูกต้องใจ อายุมาก และมีปัญหาสุขภาพ

1.4 การต้องการความช่วยเหลือ

1.4.1 กลุ่มที่ยังว่างงาน ต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐ 3 ลำดับแรก ดังนี้

- 1) หางานให้ทำ
- 2) สนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพ
- 3) ฝึกอบรมอาชีพ

1.4.2 กลุ่มที่มีงานทำหรือมีอาชีพใหม่ ต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐ 3 ลำดับแรก ดังนี้

- 1) สนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพ
- 2) หางานให้ทำ
- 3) ฝึกอบรมอาชีพ

2. ภาวะการมีงานทำของผู้ประกันตน “ที่ถูกเลิกจ้าง” ภายหลังสิ้นสุดการใช้สิทธิประกันตน กรณีว่างงาน

จากผลการวิจัย สรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1.1 การมีงานทำและการว่างงาน

ผู้มีงานทำ ร้อยละ 65.8 ผู้ว่างงานร้อยละ 34.2

1.2 ลักษณะของผู้มีงานทำหรือมีอาชีพใหม่

- เพศชายร้อยละ 50.9 เพศหญิงร้อยละ 49.1
- ช่วงอายุ 30 – 39 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.0
- ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษามากที่สุดคือร้อยละ 24.4
- ส่วนใหญ่ทำงานในภาคบริการร้อยละ 60.0
- ลักษณะงาน/อาชีพใหม่ส่วนใหญ่มีลักษณะเหมือนเดิม และได้รับค่าตอบแทนหรือ

สวัสดิการเหมือนเดิม

1.3 ลักษณะของผู้ว่างงาน

- เพศหญิงร้อยละ 58.0 เพศชายร้อยละ 42.0
- ช่วงอายุ 40 – 49 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.3
- ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษาร้อยละ 34.2
- สาเหตุการว่างงาน คือ อายุมาก ไม่มีงานที่ถูกต้องใจ และมีปัญหาสุขภาพ

1.4 การต้องการความช่วยเหลือ

1.4.1 กลุ่มที่ยังว่างงาน ต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐ 3 ลำดับแรก ดังนี้

- 1) หางานให้ทำ
- 2) สนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพ
- 3) ฝึกอบรมอาชีพ

1.4.2 กลุ่มที่มีงานทำหรือมีอาชีพใหม่ ต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐ 3 ลำดับแรก ดังนี้

- 1) สนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพ
- 2) ช่วยเหลือเรื่องค่าครองชีพ
- 3) หางานให้ทำ

3. ภาวะการมีงานทำภายหลังการใช้สิทธิของผู้ประกันตนกรณีว่างงาน “กลุ่มที่ลาออกจากงาน” จากผลการวิจัย สรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1.1 การมีงานทำและการว่างงาน

ผู้มีงานทำ ร้อยละ 59.8 ผู้ว่างงานร้อยละ 40.2

1.2 ลักษณะของผู้มีงานทำหรือมีอาชีพใหม่

- เพศหญิงร้อยละ 56.2 เพศชายร้อยละ 43.8
- ช่วงอายุ 30 – 39 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 43.4
- ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุดคือร้อยละ 28.1
- ส่วนใหญ่ทำงานในภาคบริการร้อยละ 74.0
- ลักษณะงาน/อาชีพใหม่ส่วนใหญ่ไม่เหมือนเดิม โดยได้รับค่าตอบแทนหรือสวัสดิการ

เพิ่มขึ้น

1.3 ลักษณะของผู้ว่างงาน

- เพศหญิงร้อยละ 59.5 เพศชายร้อยละ 40.5
- ช่วงอายุ 20 – 29 ปีมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 40.5
- ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีร้อยละ 27.6
- สาเหตุการว่างงาน คือ ยังไม่มีงานที่ถูกต้อง มีปัญหาสุขภาพและงานไม่ตรงกับวุฒิ

การศึกษา

1.4 การต้องการความช่วยเหลือ

1.4.1 กลุ่มที่ยังว่างงาน ต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐ 3 ลำดับแรก ดังนี้

- 1) หางานให้ทำ
- 2) สนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพ
- 3) ฝึกอบรมอาชีพ

1.4.2 กลุ่มที่มีงานทำหรือมีอาชีพใหม่ ต้องการความช่วยเหลือจากภาครัฐ 3 ลำดับแรก ดังนี้

- 1) หางานให้ทำ
- 2) สนับสนุนเงินทุนประกอบอาชีพ
- 3) ฝึกอบรมอาชีพ

อภิปรายผล

1. ภาวะการมีงานทำภายหลังการใช้สิทธิของผู้ประกันตนกรณีว่างงานในภาพรวมพบว่า ส่วนใหญ่มีงานทำแล้ว ร้อยละ 62.8 โดยพบว่า อายุและระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อภาวะการมีงานทำ กล่าวคือ ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีและมีอายุระหว่าง 20 – 29 ปี ถูกเลิกจ้างน้อยกว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาและอายุระหว่าง 40 – 49 ปี โดยกลุ่มแรกมีงาน/อาชีพใหม่ และได้ค่าตอบแทนหรือสวัสดิการเพิ่มขึ้นจากเดิม ขณะที่กลุ่มหลังแม้จะมีงานทำก็ได้ค่าตอบแทนหรือสวัสดิการเหมือนเดิม

2. กลุ่มผู้ประกันตนที่ถูกเลิกจ้างที่มีอายุ 40 – 49 ปีและมีการศึกษาในระดับชั้นพื้นฐาน มีงานหรืออาชีพใหม่เพียงร้อยละ 26.9 ขณะที่กลุ่มอายุ 30 – 39 ปี มีงานหรืออาชีพใหม่ร้อยละ 44.0 กรณีนี้สะท้อนให้เห็นว่าผู้ที่มีอายุมากและมีการศึกษาในระดับชั้นพื้นฐานเมื่อถูกเลิกจ้างแล้วโอกาสที่จะกลับเข้าสู่ตลาดแรงงานนั้นน้อยกว่าผู้ที่อายุน้อยกว่า

3. กลุ่มผู้ประกันตนที่ลาออกจากงานส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 30 – 39ปี และมีการศึกษาระดับปริญญาตรี จากการศึกษาพบว่า คนกลุ่มนี้ได้งาน/อาชีพใหม่ที่มีค่าตอบแทนหรือสวัสดิการมากกว่างานที่เคยทำมาก่อน อย่างไรก็ตาม พวกเขาก็ยังคงต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือในการหางานให้ทำ สะท้อนให้เห็นว่าผู้ประกันตนกลุ่มนี้ยังมีความต้องการเปลี่ยนงาน กรณีดังกล่าวอาจมีสาเหตุจากต้องการหาความก้าวหน้าในอาชีพ

4. กลุ่มผู้ประกันตนที่ลาออกงานและขอใช้สิทธิผู้ประกันตนกรณีว่างงานมีจำนวนร้อยละ 40.2 ที่ยังไม่มีการมีงานทำ กรณีนี้สะท้อนให้เห็นว่า การลาออกจากงานของผู้ประกันตนเป็นการลาออกในขณะที่ยังไม่มีการมีงานรองรับ กรณีดังกล่าวอาจเกิดจากปัญหาความกดดันจากสภาพแวดล้อมในสถานประกอบการ เช่น ความกดดันจากนายจ้าง ผู้บังคับบัญชา/หัวหน้างาน ความขัดแย้งกับเพื่อนร่วมงาน ความไม่สะดวกในการเดินทาง ค่าจ้าง/สวัสดิการไม่คุ้มค่ากับค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการเดินทางไปทำงาน จึงเป็นประเด็นกรณีที่น่าศึกษาวิจัย เพื่อให้ได้คำตอบที่ชัดเจนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ภาครัฐควรมีฐานข้อมูลตำแหน่งงานรองรับแรงงานผู้สูงอายุในทุกระดับการศึกษา โดยเฉพาะตำแหน่งงานสำหรับผู้สูงอายุที่มีการศึกษาชั้นพื้นฐานเพราะคนกลุ่มนี้มีทางเลือกหรือโอกาสในการประกอบอาชีพน้อยกว่ากลุ่มที่มีการศึกษาสูง นอกจากนี้ควรมีการประชาสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมการมีงานทำของผู้สูงอายุเพื่อเพิ่มโอกาสในการมีงานทำมากขึ้น

2. ภาครัฐควรส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระ โดยการแนะแนวอาชีพ และสนับสนุนเงินทุนในการประกอบอาชีพ โดยอาจดำเนินการร่วมกับเครือข่ายและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถให้บริการอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

3. ภาครัฐควรส่งเสริมให้มีในการประดิษฐ์คิดค้นเครื่องทุ่นแรงในการทำงาน/ประกอบอาชีพสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อให้สามารถทำงานในระบบการจ้างงานได้ยาวนานขึ้น หรือเพื่อให้ผู้สูงอายุสามารถประกอบอาชีพต่าง ๆ ได้สะดวกมากขึ้น

กองวิจัยตลาดแรงงาน
กรมการจัดหางาน
6 กรกฎาคม 2554